

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Gfv.VII.30.387/2020/6.

A tanács tagjai: Dr. Vezekényi Ursula a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Farkas László ügyvéd

Az I. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

Az IV. rendű alperes: IV. rendű alperes cím1

Az I., III. és IV. rendű alperes képviselője: Németh és Tímár Ügyvédi Iroda (cím2
ügyintéző: dr. Tímár András ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Pécsi Ítéltábla
Pf.VI.20.145/2019/7. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Szekszárdi Törvényszék
25.P.20.686/2018/24. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., III. és IV. alpereseknek mint együttes jogosultaknak 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett 823.300 (nyolcszázhuszontháromezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] 2008. február 6. napján az I. és IV. rendű alperesek mint hitelezők és zálogjogosultak, a felperes mint adós és B E mint zálogkötelezett között – a 10.000.000 forint összegű, svájci frank alapú kölcsön iránti, kockázatfeltáró nyilatkozatot is tartalmazó kérelem pozitív elbírálását követően – ingatlan jelzálogjoggal biztosított devizában nyilvántartott közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés jött létre. A kölcsön összege 63.167 svájci frank volt (10.000 000 forintnak a 2008. február 5. napján meghatározott átváltási árfolyam figyelembevételével számított ellenértéke), a teljes hiteldíjmutató 7,48%, az induló éves ügyleti kamat 4,95%, a kezelési költség évi 2,04%. A kölcsön biztosítékát jelentette a B E zálogkötelezett tulajdonában álló szekszárdi ingatlanra az I. rendű alperes javára bejegyzett jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom.

[2] A szerződés 1. pontja rögzítette, hogy a kölcsön, az ügyleti és késedelmi kamat, a kezelési költség, valamint az egyéb költségek a folyósítást követően devizában kerülnek nyilvántartásra; a deviza vételi és eladási árfolyamot a hitelező a bankfiókban teszi közzé. A 10/4. pontban foglaltak szerint az adós tudomásul vette, hogy a forint/deviza árfolyam piaci mozgásából adódóan felmerül a veszteség kockázata. Ugyanitt tartalmazta a szerződés az adósnak azt a kijelentését, miszerint tudomása van arról, hogy a futamidő alatt a folyósítás napján érvényes, a bank által alkalmazott forint/deviza árfolyamhoz képest a forint árfolyamának gyengülése esetén a devizában megállapított törlesztőrészek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet, és ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ő viseli. Úgy nyilatkozott, hogy az árfolyamkockázatból adódó

veszteség lehetőségét gondos megfontolás tárgyává tette, és fizetőképességének megfelelően mérlegelte. Kijelentette azt is, hogy a szerződés aláírását megelőzően a hitelező általános üzletszabályzatát kézhez vette, az abban foglaltakat megismerte, megértette, és magára nézve kötelezőnek fogadta el. A szerződő felek megállapodtak abban, hogy a kölcsön- és jelzálogjogviszony részévé teszik az általános üzletszabályzatot (szerződés 10/7. pontja).

[3] A kölcsönszerződés 9/6. pontja szerint amennyiben a deviza árfolyam nagymértékű változása miatt a fennálló kölcsöntartozás deviza eladási árfolyamon történő, forintra átszámított értéke meghaladja a jelzálogul lekötött ingatlan forintban meghatározott hitelbiztosítéki értékének belső utasításokban meghatározott maximális százalékos mértékét, és az adós a hitelezők felhívására nem teljesít olyan mértékű előtörlesztést, melynek eredményeként a kölcsön/fedezet arány e mérték alá csökken, vagy a fedezetet nem egészíti ki, a hitelezők a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondhatják, és a teljes követelést lejárttá tehetik.

[4] A szerződést 2008. szeptember 25. napján módosították, az I. és IV. rendű alperesek B E zálogkötelezettet a kötelemből kiengedték, mert a zálogtárgyon a felperes szerzett kizárólagos tulajdonjogot.

[5] A felperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért az I. rendű alperes 2015. december 18-án a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, majd 2016. március 8. napján követelését a III. rendű alperesre engedményezte. A perbeli kölcsönszerződéssel összefüggésben a jogszabályon alapuló elszámolás megtörtént, az felülvizsgálatnak minősül.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a kölcsönszerződés érvénytelen, ennek következtében érvénytelen a felmondás és az engedményezési szerződés is. Az érvénytelenség okaként hivatkozott arra, hogy az üzletszabályzatot nem kapta kézhez, így az nem vált a szerződés részévé; az árfolyamkockázatot az adósra telepítő szerződési feltétel tisztességtelen, amelynek vizsgálatánál jelentőséget tulajdonított annak, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat keltezését nem tartalmaz. A teljes hiteldíj mutató csak összegében meghatározott, részleteiben nem, ezáltal a szerződés a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 213.§ (1) bekezdés c) pontja alapján semmis; a szerződésből hiányzik a svájci frank szerződéskötéskor érvényes árfolyamának feltüntetése (rHpt.) 213.§ (1) bekezdés a) pontja), valamint nem derül ki belőle, hogy a kezelési költség ellenében a fogyasztó milyen szolgáltatásban részesül. Jogkövetkezményként kérte a kölcsönszerződés határozathozatal időpontjáig történő hatályossá nyilvánítását és annak megállapítását, hogy az I. és IV. rendű alperesek felé 7.314.031 forinttal és annak törvényes mértékű késedelmi kamataival tartozik.

[7] Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperes és az I. illetve IV. rendű alperesek között a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 523.§-a és 685. § e) pontja szerinti fogyasztói kölcsönszerződés jött létre. Megállapította, hogy az üzletszabályzat a kölcsönszerződés részévé vált, mert a felperes által aláírt, közokiratba foglalt szerződés annak átvételére vonatkozó nyilatkozatot tartalmaz, amelynek ellenkezőjét a felperes nem bizonyította, továbbá az elismerésre vonatkozó egyoldalú nyilatkozatát a megtámadási határidőn belül nem támadta meg az rPtk. 209.§ (1) bekezdése, 199.§-a, 210.§-a és 236.§ (1) bekezdése alapján.

[9] Az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatást az rPtk. 209.§ (1), (2) és (4) bekezdése, az rHpt. 203.§ (6) és (7) bekezdése, a Kúria 2/2014. számú Polgári jogegységi határozata, valamint a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-i állásfoglalása (a továbbiakban: Emlékeztető) alapján világosnak és érthetőnek találta. Annak alapján a felperesnek fel kellett ismernie, hogy a rá nézve hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, a törlesztőrészek összege jelentősen megemelkedhet és az árfolyamváltozás lehetősége valós. A felperes hivatkozásával szemben nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat keltezését nem tartalmaz, mert a felperes előadásából, B-D E Zs tanúvallomásából és a rendelkezésre álló okiratokból azt a következtetést vonta le, hogy a nyilatkozat aláírására a szerződés megkötését megelőzően került sor. Az elsőfokú bíróság a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségét az rHpt. 213.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjában meghatározott okokból sem találta megállapíthatónak, illetve nem ítélte tisztességtelennek a kezelési költség kikötését sem.

[10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. Határozatának indokolása szerint a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés 10/7. pontja egyértelművé tette, hogy az általános üzletszabályzat a szerződés része, a felperes pedig nyilatkozott annak megismeréséről és elfogadásáról. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 195.§ (1) bekezdése alapján a közokiratba foglalt nyilatkozatával szemben a felperest terhelte annak az (ellen)bizonyítása, hogy az általános szerződési feltételnek minősülő üzletszabályzatot nem kapta meg. A felperes által hivatkozott tanúk vallomása azonban a felperes előadását nem támasztja alá, miután a közokirat is az üzletszabályzat szerződéskötést megelőző átadását rögzítette, emellett nyilvánvalóan nem a kölcsönszerződést közokiratba foglaló közjegyző feladata az üzletszabályzat átadása. A felperes fellebbezésében foglaltakkal szemben tehát a bizonyítás során nem a banki ügyintéző vallomásának, hanem a felperes közokiratba foglalt kijelentésének volt meghatározó jelentősége. A közokiratba foglalt felperesi nyilatkozat mellett nem volt jelentősége annak a körülménynek sem, hogy a hitelbírálati dokumentumok között az üzletszabályzat nem került feltüntetésre. Az általános szerződési feltételek tehát az rPtk. 205/B.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése folytán a kölcsönszerződés részévé váltak.

[11] Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az árfolyamkockázatot a felperesre telepítő szerződéses kikötés megfelelt az érthető és világos megfogalmazás követelményének. Az árfolyamkockázat a kirovó és a lerovó pénz nem eltéréséből adódó, szükségképpen és automatikus következmény, a deviza alapú

kölcsönszerződések jellegéből következik [6/2013. számú Polgári jogegységi határozat III/2. a) pontjához tartozó indokolás; Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-51/17. számú ítélet]. Idézte a Kúria 2/2014. számú Polgári jogegységi határozatának 1. pontját, és az EUB C-51/17. számú ítéletében a szerződési feltételek világos és érthető megfogalmazásának követelményével kapcsolatos megállapításait.

[12] Rámutatott, hogy a perbeli esetben nem vitásan készült kockázatfeltáró nyilatkozat, az abban foglaltakat a felperes aláírásával igazoltan tudomásul vette. Kétségtelen, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat keltezését nem tartalmaz, ez azonban annak (egyszerű) magánokirati jellegét nem érinti, azt pedig a felperes maga sem tette vitássá, hogy az okiratot saját kezűleg írta alá. Az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre is, hogy a kockázatok ismertetésére a szerződés megkötését megelőzően került sor. Ezt a megállapítást támasztja alá, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat a devizában nyilvántartott lakás és jelzálog-típusú hitelekhez kapcsolódóan a hiteligénylők nyilatkozatainak 1. számú mellékleteként került kiállításra, továbbá a felperes és a tanúként kihallgatott hozzátartozói még csak nem is utaltak arra, hogy az okirat aláírása érdekében a szerződéskötést követően kellett a pénzintézetben megjelenniük. Emellett a kölcsönszerződés 10/4. pontja lényegében a kockázatfeltáró nyilatkozatban foglaltakat megismételve tartalmaz tájékoztatást a forint/deviza árfolyam piaci mozgásának következményeiről, a veszteség kockázatáról.

[13] A másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint a kockázatfeltáró nyilatkozat teljeskörű. Tartalmazza a devizahitel lényegének közérthető ismertetését, felhívja a figyelmet a bármikor, bármilyen irányban és mértékben bekövetkező árfolyamváltozás, illetve a törlesztőrészek forintban megfizetendő ellenértéke jelentős emelkedésének lehetőségére. A kölcsönszerződés és az írásbeli ügyféltájékoztató így az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára a kölcsönszerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat lényegének, fizetési kötelezettségre gyakorolt hatásának, korlátlanságának felismerését lehetővé teszi. A perbeli kockázatfeltárás megfelel az Emlékeztető (egyebek között az EUB C-26/13., C-186/16., C-51/17. számú ítéleteiben kifejtettek alapján elfogadott) összefoglaló megállapításainak.

[14] A felperes azt is kifogásolta, hogy az árfolyamkockázat feltárásához a hitelezők nem fűztek a kamatváltozás lehetőségére is kiterjedő komplex figyelmeztetést. Az ítéletábra idézte az EUB C-51/17. számú ítéletének 74. pontját és rámutatott, hogy a perbeli kölcsönszerződés feltételei a kamat százalékos mértékének változását nem kötötték kifejezetten és kizárólag a külföldi kamatlábak változásához, hanem ebben a kérdésben a hitelezők számára egyoldalú szerződésmódosításra adtak lehetőséget a bankközi hitelkamatok, a fogyasztói árindex, a jegybanki alapkamat, az állampapírok hozama, a lakossági hitelek kockázati tényezőinek alakulása és a hitelezők forrás-, valamint hitelszámla-vezetési költségeinek növekedése esetére (kölcsönszerződés 7/4. pont). Mivel pedig a felperesnek a kamatváltoztatás lehetőségével a kölcsönszerződés deviza alapúságától függetlenül is számolnia kellett, az árfolyamkockázat lehetséges gazdasági következményei felmérésének lehetőségét a másodfokú bíróság megítélése szerint nem befolyásolta, hogy a hitelezők a kockázat feltárása során nem tértek ki külön és kifejezetten a külföldi kamatlábak hatására. Emellett figyelemmel kellett lenni arra is, hogy a kamatváltoztatásnak való ilyen mérvű fogyasztói kitettséget a jogalkotó nem tolerálta, és a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény 4.§-ában írtaknak, és a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával

kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól szóló 2014. évi XL. törvényben foglaltaknak megfelelően a kamatkockázat következményeit utólagosan felszámolta, ami a tisztességtelenség további vizsgálatát ebben a körben indokolatlanná teszi.

[15] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően azt állapította meg, hogy a felperes az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül nem csak azt vehette számításba, hogy a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat, de fel kellett ismernie annak lényegét, mibenlétét, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, továbbá azt is, hogy a kockázat viselésének nincs felső határa. Mindebből az következik, hogy a keresettel támadott főszoolgáltatást megállapító szerződéses kikötés nem tisztességtelen, vagyis a szerződés érvénytelensége ebből az okból nem állapítható meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával – közbenső ítélet meghozatalával – a keresete szerinti kölcsön- és járulékos szerződések tisztességtelenségen alapuló érvénytelenségének a megállapítását, és az elsőfokú bíróságot az összegszerű elszámolás és a jogkövetkezmények megállapítására irányuló eljárás lefolytatására utasítását kérte. Állította a jogerős ítélet sérti az rHpt. 203. § (6) bekezdését és (7) bekezdés a) pontját, az rPtk. 209. § (1) és (4) bekezdését, 205. § (1) és (3) bekezdését, és az rPp. 1. §-át valamint 2. § (1) bekezdését.

[17] Vitatta a jogerős ítélet azon megállapítását, hogy a szerződési nyilatkozatával szemben nem tudta azt bizonyítani, hogy a szerződéskötés előtt az általános szerződési feltételeket nem kapta meg, és fenntartotta, hogy az általános szerződési feltételek nem váltak a szerződés részévé. Hivatkozott a tanúként kihallgatott közjegyző tanúvallomására, aki szerint a kölcsönszerződés aláírásakor előtte az üzletszabályzat nem került átadásra. Megjegyezte, hogy a dátum hiányában tisztázatlan időpontban aláírt hitelbírálati dokumentumok mellékleteként az általános szerződési feltételek nem szerepelnek, ami szintén arra utal, hogy azokat részére nem adták át. Az üzletszabályzat megismerésével kapcsolatban hivatkozott a Kúria Konzultációs Testületének 2016. november 9-i állásfoglalásában foglaltakra is.

[18] Az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési kikötést az eljáró bíróságok álláspontjával szemben nem találta világosnak és érthetőnek, megítélése szerint az nem felel meg a kockázattelárrással szemben a 93/13/EGK irányelvben (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) és az ítéletábra által is hivatkozott EUB ítéletekben rögzítetteknek.

[19] Hangsúlyozta a kockázattelárró nyilatkozat keltezés hiányában okiratként nem kezelhető, bizonyító erővel nem bír, de – szemben az eljáró bíróságok álláspontjával - tartalmilag sem felel meg a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-i üléséről készült emlékeztető - egyebek között az EUB C-26/13., C-186/16., C-51/17. számú ítéleteiben kifejtettek alapján elfogadott - összefoglaló megállapításainak. Ennek körében hivatkozott a BH2020. 151. számon közzétett határozatban foglaltakra is. Véleménye szerint a kölcsönszerződés és az üzletszabályzatok lényegében semmilyen tájékoztatást nem adnak az

árfolyamkockázattal kapcsolatban, a kockázatfeltáró nyilatkozat pedig tartalmilag sem felel meg az elvárásoknak.

[20] A felülvizsgálati határidő lejártát követően előterjesztett beadványában a felperes a felülvizsgálati kérelmét további jogi érvekkel egészítette ki.

[21] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria előjáróban rámutat, az rPp. 272. § (2) bekezdésében és az azt értelmező, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK véleményben (a továbbiakban: 1/2016. PK vélemény) írtak értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabály megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt konkrétan megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel. Ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. Az rPp. 272. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, a másodfokú határozat közlésétől számított hatvan nap áll rendelkezésre. A törvényben megállapított határidő nem hosszabbítható meg, azt a Kúria sem engedélyezheti, ezért a 60 napon túl előterjesztett beadványokban megjelölt, illetve a felülvizsgálati tárgyaláson előadott – a határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelemben nem szereplő – további kifogások, jogi érvelések, az ezekben előadott új jogcímekre történő hivatkozások érdemben nem vizsgálhatók. A felülvizsgálati kérelmet ugyanis a felülvizsgálati határidő elteltét követően az rPp. 273. § (5) bekezdése értelmében nem lehet megváltoztatni vagy kiegészíteni, és – amint arra a Kúria az 1/2016. PK vélemény 7. pontjában rámutatott – a beadvány tartalmi hiányainak pótlására sem kerülhet sor.

[23] A kifejtetteknek megfelelően a Kúria a jogerős ítéletet kizárólag a 2020. július 16-án, a felülvizsgálati határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, a törvényi határidőn túl a felülvizsgálati kérelem kiegészítésében előadottakat érdemben nem értékelhette.

[24] A Kúria a jogerős ítéletet a fentiek figyelembevételével az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a joghatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[25] A felülvizsgálati kérelem tartalmára tekintettel két a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértést kellett vizsgálni.

[26] Egyrészt azt, hogy a szerződés részévé vált-e a hitelezők Általános Üzletszabályzata, ahogy az a közjegyzői okiratba foglalt szerződésben szerepel. A perben eljáró bíróságok a bizonyítékok (tanúvallomásokban elhangzottak, a szerződésben írtak) mérlegelésével jutottak arra az egyező jogi álláspontra, hogy az a szerződés részévé vált, mivel a felperesnek nem sikerült a szerződésben foglaltakkal szemben az ott írtak ellenkezőjét bizonyítani. Az a perben bizonyítást nyert, hogy az üzletszabályzat a szerződés aláírásakor a felperesnek átadásra nem került, de nem is ezt tartalmazta a szerződés 10/7. pontja, hanem azt, hogy a szerződés aláírását megelőzően kapta azt az adós kézhez. A Kúria utal arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban kialakult gyakorlata szerint a bizonyítékok mérlegelésének felülmérlegelésére csak kivételes esetekben van mód. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy az adekvát eljárási szabály megsértését (rPp. 206. §) a felperes felülvizsgálati kérelmében nem tüntette fel, így figyelemmel az rPp. 272. § (2) bekezdésében, illetve az azt értelmező 1/2016. PK véleményben írtakra a Kúria ezt a kérdést érdemben nem is vizsgálhatta. Ebből következően a Kúriának abból kellett kiindulni, hogy az üzletszabályzat a szerződés részévé vált, az abban foglaltak figyelembevételével a szerződés egyes hivatkozott rendelkezései a THM, az ügyleti kamat, a kezelési költség kiszámítható volt, legalábbis ennek ellenkezőjére a felperes sem hivatkozott felülvizsgálati kérelmében.

[27] A felperes felülvizsgálati kérelmében másrészt azt állította, hogy az árfolyamkockázatról tisztességtelen tartalmú tájékoztatást kapott. E körben mindkét fokú bíróság figyelembe vette a hiteligénylés során a felperes által dátum nélkül aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatban, valamint a szerződés 10/4. pontjában írtakat.

[28] A Kúria maradéktalanul egyet értett a perben eljáró bíróságok egyező álláspontjával, miszerint e két dokumentum alapján megállapítható, hogy a felperesnek e körben adott tájékoztatás megfelelt a Kúria, illetve az EUB vonatkozó joggyakorlatában a tisztességes tájékoztatással szembeni követelményeknek. Abból az általánosan tájékozott fogyasztó számára egyértelműnek kellett lennie, hogy az árfolyam fogyasztó hátrányára történő változása reálisan bekövetkezhet, az a fizetési kötelezettségeit jelentős mértékben megnövelheti és az nem korlátozott. Arra a felperes helyesen mutatott rá, hogy a deviza kamata esetleges változásának hatására a tájékoztatást nem tért ki, de ennek azért nincs az adott tényállás mellett az ügy érdemi eldöntésére kiható hatása, mert a szerződés az ügyleti kamat változását a 7/4. pontban rögzített feltételek változásához kötötte, nem a CHF kamat változásához. Egyébként is ezen szerződési rendelkezés tisztességtelensége megállapítást nyert és a többek között emiatt tisztességtelenül felszámított összeg a felperes javára jóváírásra került.

[29] A felperes felülvizsgálati kérelmében e körben azt is állította, hogy a dátummal el nem látott árfolyamkockázati tájékoztatásban írtak nem vehetők figyelembe. A Kúria ezzel nem értett egyet. A Kúria rámutat arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében nem állította, hogy a másodfokú bíróság e körben indokolási kötelezettségét elmulasztotta volna. Ezért a Kúria csak utal arra, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatásban foglaltak figyelembe vehetők voltak és ha a hiteligénylés időpontja (amely során készült egyik okirat volt a kockázatfeltáró nyilatkozat) nem is ismert, az biztosan megelőzte a szerződés aláírását, ahogyan azt az eljáró bíróságok is egyezően megállapították. Azt pedig a felperes nem állította, hogy az okirat aláírására a szerződéskötéssel egyidejűleg került volna sor.

[30] A Kúria mindezek alapján a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[31] A Kúria az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felülvizsgálati eljárásban is pervesztes felperest az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I., III. és IV. rendű alperes áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A Kúria ennek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a alapján a pertárgyérték és a kifejtett jogi képviselési tevékenységgel arányosan mérsékelt összegben határozta meg. A megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj mérséklését a nagyszámú – lényegét tekintve – azonos tényállás alapján indult perben az alperesek túlnyomórészt azonos jogi alapokon nyugvó védekezése indokolta. A felperes személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

[32] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

[33] A Kúria a döntését tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2021. május 18.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István sk. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelül:

/Seres Józsefné/

tisztviselő